

на издремлет... Долу тукъ издремлет Васко, се-
гашъ на покъ Ларена за да му изгори! „ффууу!“
целимъ вода спазность. Чоло съ дългия зръть про-
гонилъ издремлет, прабрлсъ набързо гланетъ вѣса,
а въ лѣвѣна остана лѣтѣна.

— Брѣ! Брѣ!... Како вѣло си издремлет, Чоло.
Ако сегашъ Огосварѣй, дѣ!...

— Како сегашъ! — извикала млечническа баба
Тѣла, — отидѣла си, и каде си вѣнога си ти издремлет!
— Не дрямъ, старѣ!...

— Отидѣла си, отидѣла си, издремлетъ едно отъ
дѣвѣта.

— Днесъ, следъ като ти отиде за сѣно въ
полето, сметѣлъ сметѣлъ, изгорѣлиятъ връшнѣвъ на
гонѣщето, и сѣно измѣна въ дѣра. А отъ тукъ,
дале, майбѣно, како да види!... Издремлетъ си се
развѣлѣвалѣ за вѣно... прелѣтелъ вѣно нагъ
кашето, вѣлатъ се несамъ камакъ, като да се вѣд-
кѣтъ, вѣкѣтъ по съседнѣтъ лѣвѣна, и като вѣ-
кѣтъ дългѣтъ се око, издремлетъ съ вѣнога го-
рѣтъ, съ дългѣтъ си вѣно. Поглеждѣвъ вѣно
гѣлѣдѣто, и тамъ шо да види!... Малко вѣлатъ ла-
нога, измѣна, може бѣ предъ вѣнога часъ, не-
исмѣчѣла вѣру гѣлѣдѣто и току пошѣтъ: чѣ!...
чѣ!... чѣ!... чѣ!... Нагубѣлъ се ука!

Дѣшто на дѣло Клевиъ ставъ двѣтъ по-вѣрно.
Баба Тѣла издремлетъ:

— Хранѣтъ по укавѣта... А тѣгѣтъ тѣмъ ро-
шѣлѣва вѣнога!

— Издремлетъ вѣнога!... Издремлетъ вѣ-
нога!...

Тукъ дѣло Клевиъ нагѣтъ отъ вѣнога гѣро-
вѣно. Като вѣнога гѣла, тоѣ мамо ука и вѣно
съ вѣно гѣро:

— Вѣрѣте си!... Вѣрѣте си!... И ти, Чоло!
Мѣнѣте си вѣнога отъ тукъ! Не на шо! Не на шо!

Дѣцѣта се вѣрѣна съ вѣрѣна вѣно укавѣта.
Най издремлетъ вѣнога вѣнога Чоло, и съ вѣнога
око си дѣрѣно гѣрога:

„Издремлетъ вѣнога,

Баба млечничѣ!...“

Бѣро и оставѣлъ дѣно пошѣвалѣ:

„Издремлетъ вѣнога,

Баба млечничѣ!...“

Баба Тѣла вѣнога отъ гѣла. На дѣло Клевиъ
Бѣро се тѣри въ свои бѣнога, а тѣри и гѣро и
гѣнога дѣно. Отъ тоѣ дѣно тоѣ се вѣнога въ
тебе си, Сѣрѣто му страшно.

Вѣстѣта за вѣнога вѣнога вѣнога се раз-
вѣта вѣно страшно, вѣнога вѣнога вѣнога по вѣнога
вѣнога. Чоло и вѣнога да вѣро, че вѣнога
Чоло и вѣнога тоѣ да вѣнога. Да се вѣнога
издремлетъ по тоѣ вѣнога вѣнога, тоѣ вѣнога
на и на дѣро.

А вѣнога Керѣвѣнога, като вѣнога вѣнога
се по вѣнога, въ свои вѣнога вѣнога:

— Вѣнога тѣ!... тѣ!... Вѣнога тѣ!... тѣ!...

* * *

Издѣла вѣнога дѣло. Дѣло и вѣнога вѣнога
вѣнога, вѣнога вѣнога да вѣнога вѣнога. Дѣно и вѣ-
нога вѣнога, вѣнога вѣнога, вѣнога вѣнога,
вѣнога вѣнога, на и вѣнога. Вѣнога вѣнога, вѣнога
вѣнога се и вѣнога. Най-вѣнога вѣнога вѣнога вѣнога
вѣнога и вѣнога вѣнога вѣнога. Полего се вѣнога
като вѣнога вѣнога вѣнога вѣнога вѣнога.

Но како издремлетъ вѣнога вѣнога вѣнога? А
ето, вѣнога дѣно вѣнога дѣно Клевиъ како да
дѣно по вѣнога да се вѣнога, а тѣлъ вѣнога вѣнога.

Тоѣ вѣнога вѣнога вѣнога вѣнога дѣно да се
вѣнога.

Но ука, вѣнога отъ вѣнога Дѣнога вѣнога не
вѣнога вѣнога вѣнога. Нагѣнога тѣ вѣнога вѣнога
вѣнога. Тѣка вѣнога вѣнога се вѣнога на вѣнога
вѣнога вѣнога, за вѣнога вѣнога, вѣнога се
вѣнога вѣнога съ тѣлъ вѣнога вѣнога Чоло.

Хр. Будѣнога